

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี
Academic Administration of Government Vocational Education
Institutions in Pathumthani Province

อัญชลี ดอกดี

Uncharee Dokdee

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Educational Administration Branch, Education Faculty, Bangkokthonburi, University

e-mail: 6253100038.edu@bkkthon.ac.th

Received: February, 22 2022

Revised: March, 10 2022

Accepted: March, 14 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรประกอบด้วยครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานีจำนวน 253 คน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ประกอบด้วยครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 155 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) ครูที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานีโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, สถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) To study the teachers' opinions on the academic administration of government vocational education institutions in Pathumthani Province; and 2) To compare the teachers' opinions on the academic administration of

government vocational education institutions in Pathumthani Province classified by education level and work experience. Research methodology was a survey research. The population included 253 teachers of government vocational education institutions in Pathumthani Province. Samples, totaling 155 teachers, obtained via stratified random sampling technique, comprised of teachers of government vocational education institutions in Pathumthani Province. The instrument used for collecting the data was a 5-level rating scale questionnaire. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation, and t-test.

The results of the research were found that: 1) The teachers' opinions on the academic administration of the government vocational education institutions in Pathumthani Province were at the high level in overall; and 2) The teachers who had different education levels and work experiences had no different opinions on the academic administration in overall.

Keywords: Academic Administration, Government Vocational Education

---

บทนำ

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12, 2560) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ระบบการศึกษาเป็นหนึ่งในกลไกในการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) จากรายงานกรมการจัดหางาน ประเทศไทยยังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงาน สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย TDRi การปฏิรูประบบการศึกษาไทย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน การปฏิรูปอาชีวศึกษา ปัญหา คุณภาพผู้จบอาชีวะยังไม่ตอบโจทย์ของสถานประกอบการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) การบริหารและการจัดการศึกษา มี 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารทั่วไป (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2550) งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารโรงเรียน มาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียน พิจารณาได้จากผลงานทางวิชาการ (ปรียาพร วงษ์อนุตรโรจน์, 2555: 2)

ปัญหาการบริหารงานวิชาการดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ด้านปริมาณและคุณภาพของการอาชีวศึกษา สถานศึกษาควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับ การบริหารงานวิชาการ นอกจากการบริหารงานวิชาการจะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดของสถานศึกษา ด้วยเหตุผล

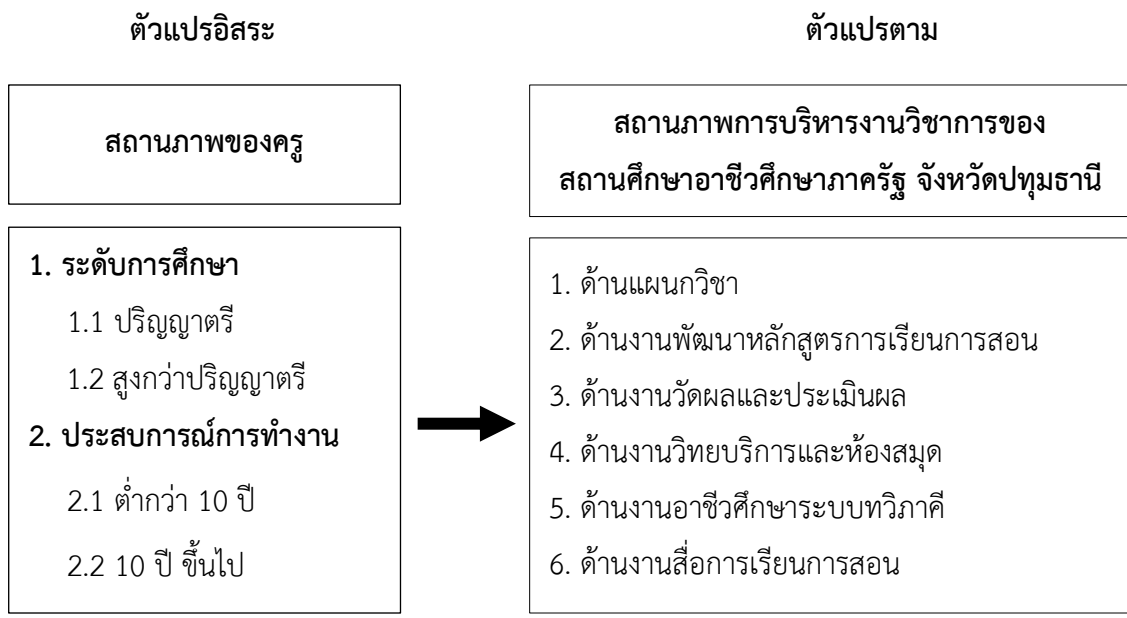
ดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี และผู้วิจัย มีความต้องการพัฒนางานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการอาชีวศึกษา ในจังหวัดตามเกณฑ์มาตรฐานของการศึกษาของชาติและตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 โดยสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดให้เหมาะสมสำหรับใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี ตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 โดยสังเคราะห์ให้เหมาะสมสำหรับใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย แผนกวิชา งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานวิทยบริการและห้องสมุด งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และงานสื่อการเรียนการสอน

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 3 สถานศึกษา ประชากรทั้งหมด 253 คน ได้แก่ 1) วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จำนวน 154 คน 2) วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี จำนวน 58 คน และ 3) วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จำนวน 41 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 3 สถานศึกษา กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 607-610) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน และผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มตามวิทยาลัยที่สังกัด แล้วทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละกลุ่ม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษาภาคีรัฐ ของอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	จำนวนครูผู้สอน	จำนวนครูผู้สอน
1. วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี	154	100
2. วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี	58	40
3. วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี	41	25
รวม	253	155

ที่มา: ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2563

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของครูผู้สอน ประกอบด้วย (1) ระดับการศึกษา ได้แก่ ปริญญาตรี, สูงกว่าปริญญาตรี และ (2) ประสบการณ์การทำงาน ได้แก่ ต่ำกว่า 10 ปี, 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านแผนกวิชา (2) ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน (3) ด้านงานวัดผลและประเมินผล (4) ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด (5) ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และ (6) ด้านงานสื่อการเรียนการสอน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี ตามข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 6 ด้าน คือ 1) ด้านแผนกวิชา 2) ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 3) ด้านงานวัดผลและประเมินผล 4) ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด 5) ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และ 6) ด้านงานสื่อการเรียนการสอน

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี มีลำดับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการจากเอกสารและตำราต่าง ๆ

4.2 กำหนดกรอบการสร้างเครื่องมือในการวิจัยจากข้อมูลที่ศึกษา เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

4.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยยึดวัตถุประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะเป็นหลัก

4.4 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

4.5 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อ

4.6 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

4.7 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

4.8 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

5. การดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากครูผู้สอนสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

5.1 ขออนุญาตแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาของรัฐ อาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั้ง 3 สถานศึกษา ประกอบด้วย 1) วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี 2) วิทยาลัยเทคนิคธัญบุรี และ 3) วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี เพื่อขอความร่วมมือในการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม

5.2 ติดต่อขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง และได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 155 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ทำการสำรวจ พบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ และนำไปใช้วิเคราะห์ได้ทุกฉบับ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากที่ได้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และจัดทำข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

6.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยการหาความถี่และร้อยละ

6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของครู วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อรายด้านและโดยภาพรวมแล้วนำมาเปรียบเทียบโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของเบสท์ (Best, 1970: 195)

6.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t-test)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ 4) การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคีรัฐ จังหวัดปทุมธานี เพื่อตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 140 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	88	56.77
หญิง	67	43.23
รวม	155	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 35 ปี	64	41.29
35 ปีขึ้นไป	91	58.71
รวม	155	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	97	62.58
สูงกว่าปริญญาตรี	58	37.42
รวม	155	100.00
ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	74	47.74
10 ปีขึ้นไป	81	52.26
รวม	155	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านแผนกวิชา ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลและประเมินผล ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และด้านงานสื่อการเรียนการสอน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยรวม

การบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านแผนกวิชา	4.47	0.59	มาก
2. ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน	4.45	0.62	มาก
3. ด้านงานวัดผลและประเมินผล	4.52	0.56	มากที่สุด
4. ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด	4.43	0.65	มาก
5. ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี	4.53	0.60	มากที่สุด
6. ด้านงานสื่อการเรียนการสอน	4.37	0.64	มาก
รวม	4.46	0.61	มาก

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านแผนกวิชา พบว่าครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ด้านแผนกวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.47) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การจัดทำแผนการเรียนตรงตามโครงสร้างของหลักสูตร การจัดทำตารางเรียน ตารางสอน มีความถูกต้องสมบูรณ์ และควบคุมดูแลการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลให้เป็นไปตามหลักสูตร สำหรับข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีการสอนที่ทันสมัย สำหรับข้อที่เหลืออยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านงานวัดผลและประเมินผล พบว่าครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ด้านงานวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.52) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ตรวจสอบการให้ระดับคะแนนก่อนเสนอคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาและผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุมัติผลการเรียน และวิเคราะห์ข้อสอบและจัดทำข้อสอบมาตรฐานวิชาชีพ สำหรับข้อที่เหลืออยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด พบว่าครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.43) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ จัดบรรยากาศในห้องสมุดให้เอื้อต่อผู้เข้าใช้บริการ สำหรับข้อที่เหลืออยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พบว่าครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ด้านงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ดำเนินการติดต่อประสานงานกับแหล่งงานและสถานประกอบการเพื่อจัดหาที่ฝึกงานให้กับนักเรียน นักศึกษา และจัดประชุมสัมมนาครูฝึก ครูนิเทศ เพื่อร่วมกันวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี สำหรับข้อที่เหลืออยู่ในระดับมากที่สุด

1.6 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน พบว่าครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ด้านงานสื่อการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.37) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน สรุปได้ดังนี้

2.1 ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

2.2 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

อภิปรายผล

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี พบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจ ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐสยาม วงษ์ยี่ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของครู

อาจารย์ วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศการสอน ด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านห้องสมุด อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับการศึกษามากขึ้น มีการพัฒนา ปรับเปลี่ยนแนวทางในการบริหารงานให้สอดคล้องกับระบบการสื่อสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้ครูสามารถเพิ่มเติมความรู้ได้จากหลายช่องทางการสื่อสาร การบริหารงานวิชาการซึ่งถือว่าเป็นหัวใจที่สำคัญของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผู้บริหารจึงต้องส่งเสริมสนับสนุน ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิชาการ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อผู้เรียน และสถานศึกษา ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างเหมาะสม การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอย่างรอบด้าน มีทัศนคติต่อการปฏิบัติงานครอบคลุมภาระหน้าที่ต่าง ๆ ในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูนผล จันทร์เกิด (2554) ที่ได้ศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรภพ ไพรวลัย (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านแผนกวิชา ควรพัฒนาห้องปฏิบัติการให้มีความทันสมัยและพร้อมใช้งาน จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ของแผนกวิชา ให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน

1.2 ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ควรจัดทำตารางเรียน ตารางสอนร่วมกับแผนก วิชาและสถานประกอบการ ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการจัดการศึกษา และ ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูจัดทำเอกสารประกอบการสอน

1.3 ด้านงานวัดผลและประเมินผล ควรตรวจสอบการให้ระดับคะแนนก่อนเสนอคณะกรรมการ บริหารสถานศึกษาและผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุมัติผลการเรียน และวิเคราะห์ข้อสอบและจัดทำข้อสอบ มาตรฐานวิชาชีพ

1.4 ด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด ควรเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการห้องสมุด จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไว้บริการอย่างเพียงพอ และจัดหาสื่อและเทคโนโลยีที่ ทันสมัยให้เพียงพอต่อการเข้ารับบริการ

1.5 ด้านงานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี ควรจัดประชุมสัมมนาครูฝึก ครูนิเทศ เพื่อร่วมกัน วางแผนพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี และดำเนินการติดต่อประสานงานกับแหล่งงานและ สถานประกอบการเพื่อจัดหาที่ฝึกงานให้กับนักเรียน นักศึกษา

1.6 ด้านงานสื่อการเรียนการสอน ควรจัดหาสื่อการเรียนการสอน โสตทัศนูปกรณ์ให้เพียงพอต่อ การจัดการเรียนการสอน พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ครูในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์และผลิตสื่อด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บริการในการศึกษาค้นคว้าของครู นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อที่จะได้รับความความคิดเห็นที่ หลากหลายและครอบคลุม อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิด ประสิทธิภาพผลในการบริหารงานวิชาการมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ จังหวัด ปทุมธานี

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

จำนง ชันกสิกรรม. (2556). การนำเสนอแนวทางการดำเนินงานของฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยสารพัดช่างสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- ประเชิญ โพธิ์หอม และนิพนธ์ วรรณเวช. (2562). แนวทางการบริหารงานวิชาการในการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคีของอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี. **วารสารวิชาการ มนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.**
- ปาล์มวลี บุญเยี่ยม. (2560). **ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพาณิชย์การ** **จ่านงค์ สำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร.** การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัฐสยาม วงษ์ยี่. (2558). **การบริหารงานวิชาการของครู อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์** **เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย.
- วรภพ ไพรวลัย. (2558). **พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครู** **ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี.** การค้นคว้าอิสระหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.